

Sygn. akt :WO 5/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Edward Matwijów

SSN Jerzy Steckiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu, bez udziału stron, w Izbie Wojskowej wniosku Wojskowego Sądu Okręgowego w P. o przekazanie zażalenia wniesionego na postanowienie prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P. z dnia 15 maja 2014 r., o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie nieudzielenia informacji publicznej ppłk. rez. M. L. przez byłego Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w P. i aktualnego Prezesa tego Sądu do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,

na podstawie art. 37 k.p.k. p o s t a n o w i ł

przekazać zażalenie do rozpoznania Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W.

UZASADNIENIE

Wojskowy Sąd Okręgowy w P., procedując na posiedzeniu w dniu 24 czerwca 2014 r., postanowił wystąpić do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania zażalenia wniesionego na postanowienie prokuratora Wojskowej

Prokuratury Okręgowej w P. z dnia 15 maja 2014 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie nieudzielenia informacji publicznej ppłk rez. M. L. przez byłego Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w P. i aktualnego Prezesa, do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na uwarunkowania i zależności między sędziami sądu właściwego do orzekania w przedmiocie zażalenia, a sędziami – Prezesami tego sądu, mogące w odczuciu społecznym budzić zastrzeżenia co do możliwości rozpoznania sprawy przez sąd ustawowo właściwy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Dobro wymiaru sprawiedliwości jako przesłanka zastosowania art. 37 k.p.k. uprawniająca do odstępstwa od ustawowych zasad właściwości sądu uzasadnia przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu w sytuacji, gdy obiektywny i postronny obserwator określonych czynności procesowych mógłby wyrazić wątpliwości i zastrzeżenia co do bezstronności i obiektywizmu orzekających w sprawie sędziów. Te zastrzeżenia i okoliczności je uzasadniające muszą zostać ocenione w płaszczyźnie przesłanki wskazanej w art. 37 k.p.k. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., IV KO 108/13, LEX nr 1425020). Przedmiotem tej sprawy jest ustalenie sądu właściwego do rozpoznania zażalenia na postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa. Dla dokonania tego ustalenia konieczne będzie rozstrzygnięcie, czy rozpoznanie tego środka odwoławczego pozostawić sądowi właściwemu do procedowania w tej kwestii według ustawowych reguł właściwości, czy też przekazać jego rozpoznanie sądowi, który właściwość do orzekania w tej sprawie uzyska z delegacji o charakterze nadzwyczajnym. Wyjątek od orzekania w sprawie przez sąd miejscowo właściwy musi uwzględniać, co już wskazano, sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania. W tej sprawie osobami wskazanymi w zawiadomieniu jako osoby podejrzane są: sędzia pełniący aktualnie funkcję Prezesa sądu właściwego do rozpoznania zażalenia oraz były sędzia, pełniący w przeszłości funkcję Prezesa tego sądu. Niewątpliwie sytuacja, gdy sąd ustawowo właściwy miałby rozstrzygać kwestię trafności postanowienia prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie czynów osób określonych w zawiadomieniu o przestępstwie, tworzy w sposób naturalny w odbiorze społecznym pole do rozważań co do możliwości

rozpoznania takiej sprawy, przez ten sąd, obiektywnie i bezstronnie. Zatem w celu uniknięcia ryzyka tworzenia negatywnego wizerunku wymiaru sprawiedliwości zasadne było uwzględnienie inicjatywy Wojskowego Sądu Okręgowego w P. i przekazanie sprawy sądowi równorzędnemu - Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W.

Z tych względów orzeczono, jak na wstępie.